KOMISJONI DELEGEERITUD MÄÄRUS (EL) 2019/2239,

1. oktoober 2019,

millega täpsustatakse loodepiirkonna vetes teatavate põhjalähedaste liikide püügi suhtes kehtiva lossimiskohustuse üksikasjad ajavahemikus 2020–2021

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. märtsi 2019. aasta määrust (EL) 2019/472, millega kehtestatakse läänepiirkonna vetes ja sellega piirnevates vetes püütavate kalavarude majandamise ja nende kalavarude püügi mitmeaastane kava ning millega muudetakse määrusi (EL) 2016/1139 ja (EL) 2018/973 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007 ja (EÜ) nr 1300/2008, ([1]) eelkõige selle artiklit 13,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuni 2019. aasta määrust (EL) 2019/1241, mis käsitleb kalavarude ja mereökosüsteemide kaitsmist tehniliste meetmete abil ning millega muudetakse nõukogu määrusi (EÜ) nr 1967/2006, (EÜ) nr 1224/2009 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusi (EL) nr 1380/2013, (EL) 2016/1139, (EL) 2018/973, (EL) 2019/472 ja (EL) 2019/1022 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 894/97, (EÜ) nr 850/98, (EÜ) nr 2549/2000, (EÜ) nr 254/2002, (EÜ) nr 812/2004 ja (EÜ) nr 2187/2005, ([2]) eriti selle artikli 15 lõiget 2,

ning arvestades järgmist:

(1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1380/2013 ([3]) eesmärk on kaotada järk-järgult tagasiheide kogu liidu kalanduses, kehtestades selliste liikide püügi lossimise kohustuse, mille suhtes kohaldatakse püügi piirnorme.

(2) Euroopa Parlamendi ja komisjoni määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 9 on sätestatud asjaomases geograafilises piirkonnas teatavate liikide püügi suhtes kohaldatavaid kaitsemeetmeid sisaldavate mitmeaastaste kavade vastuvõtmine.

(3) Sellistes mitmeaastastes kavades täpsustatakse lossimiskohustuse täitmise üksikasjad ning võidakse anda komisjonile õigus täpsustada neid üksikasju liikmesriikide välja töötatud ühiste soovituste alusel.

(4) Pärast seda kui Belgia, Hispaania, Prantsusmaa, Iirimaa, Madalmaad ja Ühendkuningriik esitasid ühise soovituse, kehtestas komisjon delegeeritud määrusega (EL) 2018/2034 ([4]) tagasiheitekava teatava põhjalähedase püügi puhul loodepiirkonna vetes ajavahemikuks 2019–2021.

(5) Euroopa Parlament ja nõukogu võtsid 19. märtsil 2019 vastu määruse (EL) 2019/472, millega kehtestatakse läänepiirkonna vetes püütavate kalavarude majandamise ja nende kalavarude püügi mitmeaastane kava. Kõnealuse määruse artikliga 13 on antud komisjonile õigus võtta kõikide läänepiirkonna vetes esinevate liikide puhul, mille suhtes kohaldatakse määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 1 kohast lossimiskohustust, liikmesriikide koostatud ühiste soovituste alusel vastu kõnealust määrust täiendavad delegeeritud õigusaktid, täpsustades lossimiskohustust puudutavad üksikasjad, nagu on sätestatud määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 5 punktides a–e. Belgial, Hispaanial, Prantsusmaal, Iirimaal, Madalmaadel ja Ühendkuningriigil on otsene huvi kalavarude majandamiseks loodepiirkonna vetes. Pärast loodepiirkonna vete nõuandekomisjoni ja pelaagiliste liikide nõuandekomisjoniga konsulteerimist esitasid kõnealused liikmesriigid 6. juunil 2019 komisjonile uue ühise soovituse, milles käsitletakse aastate 2020–2021 tagasiheitekava teatava põhjalähedase püügi puhul loodepiirkonna vetes. Kõnealust ühist soovitust muudeti 22. augustil 2019.

([1]) ELT L 83, 25.3.2019, lk 1.
([2]) ELT L 198, 25.7.2019, lk 105.
([3]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määrusi (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ (ELT L 354, 28.12.2013, lk 22).
([4]) Komisjoni 18. oktoobri 2018. aasta delegeeritud määrus (EL) 2018/2034, millega kehtestatakse tagasiheitekava teatava põhjalähedase püügi puhul loodepiirkonna vetes aastatel 2019–2021 (ELT L 327, 21.12.2018, lk 8).

(6) Liikmesriikide esitatud uues ühises soovituses tehti ettepanek jätkata mitut täiendavat tehnilist meedet, mille eesmärk on suurendada selektiivsust ja vähendada lossimiskohustusega hõlmatud kalavarude või liikide soovimatut püüki, ja mis kehtestati aastateks 2019–2021 delegeeritud määrusega (EL) 2018/2034 määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 5 punkti a kohaselt.

(7) 14. augustil 2019 jõustus uus määrus (EL) 2019/1241, mis käsitleb kalavarude ja mereökosüsteemide kaitsmist tehniliste meetmete abil. Selle VI lisas on esitatud erisätted, milles käsitletakse loodepiirkonna vete tehnilisi meetmeid, mille hulka kuuluvad ka eeskirjad võrgusilma suuruste, seonduvate tingimuste ja kaaspüügi kohta. Lisaks viidatakse kõnealuse määruse VI lisa punktis 3 delegeeritud määrusele (EL) 2018/2034. Määruse (EL) 2019/1241 artikliga 15 on komisjonile antud õigus vastu võtta delegeeritud õigusakte, et määruse (EL) 2019/1241 lisades sätestatud tehnilisi meetmeid muuta, täiendada, kehtetuks tunnistada või nendest erandit kehtestada, sealhulgas lossimiskohustuse rakendamisel.

(8) Määrusega (EL) 2019/1241 ei ole ette nähtud üleminekumeetmeid. Selleks et tagada kooskõla käesoleva delegeeritud määruse ja määrusega (EL) 2019/1241, on vaja kohaldada määruses (EL) 2019/1241 sätestatud tingimusi, võttes samas arvesse kaasnevaid erakorralisi asjaolusid. Liikmesriikide esitatud teabe põhjal hindas kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) ühist soovitust ning jõudis järeldusele, ([5]) et kavandatud muudatused loodepiirkonna vetes toimuva püügitegevuse selektiivsuse suurendamiseks on mõistlikud ja suurendavad eelnevalt kindlaks määratud püügivahenditega võrreldes selektiivsust. Selle ühise soovituse koostasid ja esitasid liikmesriigid ning STECF hindas seda enne määruse (EL) 2019/1241 jõustumist, mistõttu selles kõnealusele määrusele ei viidatud. Erakorralisi asjaolusid arvesse võttes leiab komisjon siiski, et praeguses etapis ühises soovituses ja STECFi hinnangus esitatud teabe kohaselt ei ole mingit elementi, mis näitaks, et täiendavad kavandatud tehnilised meetmed ei vasta määruse (EL) 2019/1241 artiklis 15 sätestatud tehnilistele meetmetele kehtestatud nõuetele.

(9) Selleks et suurendada püügivahendite selektiivsust ja vähendada soovimatu kaaspüügi osakaalu Keldi meres, Iiri meres ja Šotimaa lääneranniku vetes, on seega asjakohane lisada põhjalähedase püügi selektiivsust suurendavaid meetmeid. Kõnealuseid tehnilisi meetmeid tuleks seega kohaldada ajavahemikul 2020–2021.

(10) Asjaomased teadusasutused andsid teadusliku panuse, mille vaatas läbi kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) ([6]). Komisjon esitas asjaomased meetmed kirjalikuks konsulteerimiseks eksperdirühmale, kuhu kuulub 28 liikmesriiki ja Euroopa Parlament vaatlejana.

(11) Juhtudel, mil surnult tagasiheite suhtarv on suhteliselt madal, leiab komisjon, et pragmaatiline ja mõistlik lähenemisviis kalavarude majandamisele on see, kui erandid kehtestatakse ajutiselt, sest neid mitte tehes ei oleks võimalik koguda olulisi andmeid tagasiheite nõuetekohaseks ja teadlikuks majandamiseks lossimiskohustuse täielikuks jõustamiseks.

(12) Delegeeritud määrus (EL) 2018/2034 hõlmas teaduslikult põhjendatud kõrgete ellujäämismäärade alusel lossimiskohustusega seonduvat ellujäämismääral põhinevat erandit (nagu on osutatud määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 4 punktis b) lõkspüüniste, püüniste või mõrdadega ICESi ([7]) 6. ja 7. alapiirkonnas püütud norra salehomaari suhtes. Neid teaduslikke andmeid hinnati varasematel aastatel ja STECF jõudis järeldusele, ([8]) et erand on põhjendatud. Uue ühise soovituse kohaselt tuleks selle erandi kohaldamist jätkata. Kuna asjaolud ei ole muutunud, tuleks kõnealuse erandi kohaldamist jätkata ajavahemikul 2020–2021.

(13) Delegeeritud määrus (EL) 2018/2034 hõlmas teaduslikult põhjendatud tagasiheite kõrgete ellujäämismäärade alusel ellujäämismääral põhinevat erandit kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõdust väiksema hariliku merikeele jaoks, mis on püütud 80–99 mm võrgusilma suurusega traallaudadega põhjatraaliga ICESi 7d rajoonis kuue meremiili piires rannikust ja väljaspool kindlaks tehtud noorkala kasvualasid. Neid teaduslikke andmeid hinnati varasematel aastatel ja STECF on jõudnud järeldusele, ([9]) et tõendid on piisavad. Uue ühise soovituse kohaselt tuleks

([5]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf
([6]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf
([7]) Rahvusvaheline Mereuurimise Nõukogu
([8]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/1099561/STECF+PLEN+15-02.pdf
([9]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/1099561/STECF+PLEN+15-02.pdf

erandi kohaldamist jätkata. Kuna asjaolud ei ole muutunud, tuleks kõnealuse erandi kohaldamist jätkata ajavahemikul 2020–2021.

(14) Delegeeritud määrus (EL) 2018/2034 hõlmas ellujäämismääral põhinevat erandit norra salehomaari jaoks, mis on püütud ICESi 7. alapiirkonnas põhjatraalidega, mille võrgusilma suurus on 100 mm või üle selle, ning norra salehomaari jaoks, mis on püütud põhjatraalidega, mille võrgusilma suurus on 70–99 mm ja millele lisaks kasutatakse valikuliselt ka muid püügivahendeid (TRI ja TR2 rühma kuuluvad püügivahendid). Liikmesriigid on esitanud kõnealuse püügitegevuse korral norra salehomaari tagasiheite kõrget ellujäämismäära tõendavad teaduslikud andmed. Need andmed esitati STECFile, kes jõudis järeldusele, ([10]) et selektiivtraaliga tehtud ellujäämusuuring andis piisavalt andmeid, kuid et raske on hinnata üldmõju, mida avaldab norra salehomaari ulatuslik püük muude püügivahenditega. STECF märkis, et oletades, et suhteliselt kõrge ellujäämismäär kehtib kõigi püügivahendite korral, kohaldatakse selle püügiviisi suhtes suhteliselt madalat tagasiheitemäära. Kõnealust erandit tuleks seega kohaldada ajavahemikul 2020–2021.

(15) Delegeeritud määrus (EL) 2018/2034 hõlmas ellujäämismääral põhinevat erandit norra salehomaari jaoks, mis on püütud kuni 12 meremiili kaugusel rannikust ICESi 6a rajoonis traallaudadega traalidega, mille võrgusilma suurus on 80–110 mm. Liikmesriigid on esitanud kõnealuse püügitegevuse korral norra salehomaari tagasiheite kõrget ellujäämismäära tõendavad teaduslikud andmed. Need andmed esitati STECFile, kes jõudis järeldusele, et kõnealune ellujäämusuuring on kindlapõhjaline ja osutab suhteliselt kõrgele ellujäämismäärale. Kõnealust erandit tuleks seega kohaldada ajavahemikul 2020–2021.

(16) Delegeeritud määrus (EL) 2018/2034 hõlmas ICESi 6. ja 7. alapiirkonnas kõigi püügivahenditega püütud railaste ellujäämismääral põhinevat erandit, kuni esitatakse üksikasjalikud teaduslikud tõendid ellujäämismäärade kohta kõigi laevastikuosade ning püügivahendite, püügipiirkondade ja liikide kombinatsioonide lõikes. Kui paar erandit välja jätta, peab STECF ellujäämismäärasid siiski üldiselt stabiilseks, ([11]) kuid märgib, et on vaja täiendavaid andmeid. Asjaomaste andmete kogumiseks peab kalapüük jätkuma. Erandi võib seega teha, kuid liikmesriigid peaksid esitama asjakohased andmed, mis võimaldaksid STECFil täielikult hinnata erandi põhjendatust ja komisjonil selle läbi vaadata. Otsese majandamishuviga liikmesriigid peavad esitama iga aasta 1. maiks a) ellujäämuse suurendamiseks koostatud kava ja puuduolevad STECFi poolt osutatud andmed, mida STECF igal aastal hindab; b) tehtud tööd kajastavad aastaaruanded ning ellujäämuse suurendamise kavas tehtud mistahes muudatused või kohandused.

(17) Pidades silmas railaste ellujäämismäära leiti, et käguraide (*Leucoraja naevus*) ellujäämismäär on teiste liikide omast märgatavalt madalam. Lisaks näib teaduslik arusaam kõnealuse liigi ellujäämismustritest vähem selgena. Kui aga see liik erandi kohaldamisalast välja jätta, siis püügitegevus katkeks ning andmeid ei kogutaks järjepidevalt ega korrektselt. Vastavad tõendid esitati STECFile, kes jõudis järeldusele, ([12]) et kägurai ellujäämist käsitlevate eksperimentide kohta on algatatud kaks uut uuringut, kuid selleks, et teha ühe või kahe aasta pärast ellujäämismäära kohta lõplik otsus, on vaja rohkem vaatlusi. Seega peaks kõnealune erand kehtima kaks aastat ning kiiremas korras tuleks välja töötada uued uuringud ja täiuslikumad ellujäämust soodustavad meetmed ja need STECFile hindamiseks esitada niipea kui võimalik ning mitte hiljem kui 1. maiks.

(18) Delegeeritud määrus (EL) 2018/2034 hõlmas ellujäämismääral põhinevaid erandeid atlandi merilesta jaoks, mis on püütud abarate või traallaudadega traalidega ICESi 7d, 7e, 7f ja 7 g rajoonis. Liikmesriigid esitasid teaduslikud tõendid, näitamaks atlandi merilesta tagasiheite kõrget ellujäämismäära kõnealuses piirkonnas. Need andmed esitati STECFile, kes jõudis järeldusele, et kõnealune ellujäämusuuring on kindlapõhjaline ja osutab suhteliselt kõrgele ellujäämismäärale. Kõnealust erandit tuleks seega kohaldada ajavahemikul 2020–2021.

(19) Delegeeritud määrus (EL) 2018/2034 sisaldas ellujäämismääral põhinevat erandit liikide jaoks, mis on püütud lõkspüüniste, püüniste või mõrdadega loodepiirkonna vetes (ICESi 5., 6. ja 7. alapiirkond). Liikmesriigid esitasid teaduslikud tõendid, näitamaks kõnealuses piirkonnas püütud liikide tagasiheite kõrget ellujäämismäära. Need andmed esitati STECFile, kes jõudis järeldusele, et püüniste ja mõrdadega toimuva püügitegevuse korral on tagasiheidetud liikide ellujäämismäär tõenäoliselt kõrge. Kõnealust erandit võib seega kohaldada ajavahemikul 2020–2021.

([10]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf
([11]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf
([12]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf

(20) Uues ühises soovituses pakutakse välja pikendus ellujäämismääral põhinevale erandile ICESi 7a–7k rajoonis atlandi merilesta jaoks, mis on püütud piimtraale kasutavate kalalaevadega, mille mootori võimsus on maksimaalselt 221 kW ja mille pikkus on maksimaalselt 24 meetrit ning millega püütakse kala kuni 12 meremiili kaugusel rannikust lühiajaliselt, st mitte üle 1,5 tunni jooksul, ja piimtraale kasutavate kalalaevadega, mille mootori võimsus on üle 221 kW ja millel kasutatakse ülesveetavaid võrgutrosse või merepõhjaorganismide väljalaske paneeli. Liikmesriigid esitasid teaduslikud tõendid, näitamaks atlandi merilesta tagasiheite kõrget ellujäämismäära kõnealuses piirkonnas. Need andmed esitati STECFile, kes jõudis järeldusele, ([13]) et teaduslikud andmed on hea kvaliteediga. Sellegipoolest märkis STECF, et andmed ei hõlma kõiki asjaomaseid liikmesriike ja et selle püügitegevuse korral sõltub ellujäämus paljudest teguritest ning on vägagi varieeruv. STECF märkis, et atlandi merilesta eluvõimelisuse kohta esitati uusi tõendeid, mis pärinesid Inglismaa edelapüügipiirkonna piimtraalpüügil saagi vette tagasi laskmise punktist. Liikmesriigid on välja töötanud kolmeaastase projekti, mille eesmärk on saada atlandi merilesta kohta vahetult kogutud ellujäämismäära hinnanguid ICESi 7d, 7f ja 7 g rajoonides, kuid 7h, 7j ja 7k rajoonid on katmata. Kõnealuse projektiga aidatakse kaasa tegevuskava eesmärkide saavutamisele ja soovitatud erandi hindamiseks vajalike tõendite kogumisele. STECF märkis, et liikmesriigid peaksid kirjeldama, kuidas soovitatud erand on seotud atlandi merilesta varude kaaspüügi vähendamise kavaga ICESi 7h, 7j ja 7k rajoonis. Sellistel asjaoludel peaks ICESi 7h, 7j ja 7k rajoonis atlandi merilesta suhtes kehtestatud erand piirduma ühe aastaga, et võimaldada veel andmeid koguda, ning liikmesriikidelt tuleks nõuda asjakohaste andmete esitamist, mille alusel saaks STECF täielikult hinnata erandi põhjendatust ja komisjon erandi põhjendatuse läbi vaadata. Kõnealust erandit võib seega ICESi 7h, 7j ja 7k rajoonis atlandi merilesta suhtes kohaldada 31. detsembrini 2020 ning asjaomased liikmesriigid peaksid tegema veel katseid ja esitama STECFile hindamiseks teabe niipea kui võimalik ning mitte hiljem kui 1. maiks 2020.

(21) Uues ühises soovituses pakutakse välja ellujäämismääral põhinev erand atlandi merilesta jaoks, mis on püütud põhjanoodaga ICESi 7d rajoonis. Liikmesriigid esitasid teaduslikud tõendid, näitamaks atlandi merilesta tagasiheite kõrget ellujäämismäära kõnealuses piirkonnas. Tõendid esitati STECFile, kes jõudis järeldusele, ([14]) et ellujäämismäära uuringu andmed on usaldusväärsed ja tagavad kõnealuste kalavarude puhul ellujäämismäära usaldusväärse hinnangu. Seega tuleks kõnealune erand lisada uude, aastateks 2020–2021 koostatud tagasiheitekavva.

(22) Delegeeritud määrusega (EL) 2018/2034 lisati teatud püügitegevuse jaoks lossimiskohustusega seonduvad vähese tähtsusega erandid. STECF vaatas liikmesriikide poolt esitatud tõendid läbi ja jõudis järeldusele, ([15]) et liikmesriikide esitatud dokumendid sisaldasid põhjendatud argumente selektiivsuse suurendamise raskuste ja soovimatu saagi käitlemise ebaproportsionaalsete kulude kohta, mida mõnel juhul toetas ka kulude kvalitatiivne hinnang. Võttes arvesse, et asjaolud ei ole muutunud, on asjakohane jätkata vastavalt uues ühises soovituses kavandatud protsentidele kõnealuste vähese tähtsusega erandite kohaldamist:

— merlangi puhul, mis on ICESi 7b–7k rajoonis püütud laevadega, mis kasutavad 80 mm võrgusilma suurusega või suurema võrgusilmaga põhjatraale ja nootasid (OTB, OTT, OT, PTB, PT, SSC, SDN, SPR, SX, SV, TBN, TBS, TB, TX), pelaagilisi traale (OTM, PTM) ja piimtraale (BTT), mille võrgusilma suurus on 80–119 mm (BT2);

— hariliku merikeele puhul, mis on ICESi 7d, 7e, 7f, 7 g ja 7h rajoonis püütud laevadega, mis kasutavad TBB-tüüpi püügivahendit, mille võrgusilma suurus on 80–119 mm ja millel on suurendatud selektiivsus (flaami paneel);

— hariliku merikeele puhul, mis on ICESi 7d, 7e, 7f ja 7 g rajoonis püütud laevadega, mis kasutavad hariliku merikeele püügiks abaraid ja nakkevõrke.

(23) Uues ühises soovituses on välja pakutud lossimiskohustusega seonduvad vähese tähtsusega erandid:

— stauriidi puhul, mis on ICESi 6. alapiirkonnas ja ICESi 7b–7k rajoonis püütud laevadega, millel kasutatakse põhjatraale, nootasid ja piimtraale;

— hariliku makrelli puhul, mis on ICESi 6. alapiirkonnas ja ICESi 7b–7k rajoonis püütud laevadega, millel kasutatakse põhjatraale, nootasid ja piimtraale;

— hariliku merikeele puhul, mis on ICESi 7a, 7j ja 7k rajoonis püütud laevadega, millel kasutatakse piimtraale, mille võrgusilma suurus on 80–119 mm (BT2) ja millel on suurendatud selektiivsus (flaami paneel);

— põhjalähedaste liikide segapüügi puhul ICESi 7a rajoonis laevadega, millega püütakse põhjamere garneeli ja millel kasutatakse piimtraale, mille võrgusilma suurus on vähemalt 31 mm;

([13]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf
([14]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf
([15]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/1099561/STECF+PLEN+15-02.pdf

— kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõdust väiksema megrimi puhul, mis on ICES 7. alapiirkonnas püütud laevadega, millel kasutatakse põhjatraale võrgusilma suurusega 70–99 mm ja piimtraale võrgusilma suurusega 80–119 mm;

— hirvkala puhul, mis on ICESi 7b–7c ja 7f–7k rajoonis püütud laevadega, millel kasutatakse põhjatraale;

— põhjaatlandi hõbekala puhul, mis on ICESi 5b rajoonis (ELi veed) ja ICESi 6. alapiirkonnas püütud laevadega, millel kasutatakse põhjatraale, mille võrgusilma suurus on vähemalt 100 mm;

— kilttursa puhul, mis on ICESi 7b–7c ja 7e–7k rajoonis püütud laevadega, millel kasutatakse põhjatraale, mille võrgusilma suurus on 80 mm või üle selle;

— kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõdust väiksema kilttursa puhul, mis on ICES 6a rajoonis püütud laevadega, millel kasutatakse põhjatraale võrgusilma suurusega kuni 119 mm.

(24) STECF vaatas ICESi 6. alapiirkonnas ning 7b–7k rajoonis põhjatraale, nootasid ja piimtraale kasutavate laevadega püütud stauriidi ja hariliku makrelli puhul tehtavate uute vähese tähtsusega erandite kohta liikmesriikide poolt esitatud tõendid läbi ja kes jõudis järeldusele, ([16]) et tõenditest, mille kohaselt soovimatu püügi lossimisega kaasneb kulu, ei piisa selle tõendamiseks, et see kulu on ebaproportsionaalne. Asjaomaste kalavarude puhul peaks prioriteediks olema selektiivsuse suurendamine, kuna see vähendab soovimatu püügi käitlemise kulu. STECF märkis ka seda, et Keldi mere kaitsealal põhjatraalide või nootadega püüdvate laevade suhtes tehniliste erimeetmete kehtestamine võib vähendada stauriidi, hariliku makrelli ja muude liikide soovimatut püüki. Nende meetmete tõhusust tuleks jälgida. Võttes arvesse, et püügitegevust peab vajalike andmete kogumise tagamiseks jätkama, võib kõnealused erandid kehtestada üheks aastaks, kuid liikmesriigid peaksid esitama asjakohased andmed, mis võimaldaksid STECFil täielikult hinnata erandi põhjendatust ja komisjonil selle läbi vaadata. Asjaomased liikmesriigid peaksid tegema täiendavaid katseid ja esitama teabe STECFile hindamiseks niipea kui võimalik ning mitte hiljem kui 1. maiks 2020. Kõnealuseid erandeid tuleks seega kohaldada ajutiselt 31. detsembrini 2020.

(25) STECF vaatas ICESi 7d, 7e, 7f, 7 g ja 7h rajoonis flaami paneeliga piimtraale kasutavate laevadega püütud hariliku merikeele puhul tehtava uue vähese tähtsusega erandi kohta liikmesriikide poolt esitatud tõendid läbi ja jõudis järeldusele, ([17]) et lisaks Belgia ja Iirimaa andmetele oleks vaja ka teisi liikmesriike käsitlevaid andmeid. Samuti võib liikmesriikide läbiviidavates katsetes kasutatava flaami paneeli tõhusus olla piiratud, ning see ei pruugi tagada kõnealustel katsetel täheldatud soovimatu püügi vähenemist. STECF märgib, et kasu oleks seda tõendavast täiendavast teabest, ja on nõus, et praegu kasutatav flaami paneel parandab hariliku merikeele puhul selektiivsust. Võttes arvesse, et püügitegevust peab 7h, 7j ja 7k rajooni kohta vajalike andmete kogumise tagamiseks jätkama, võib uue erandi kehtestada üheks aastaks, kuid liikmesriigid peaksid esitama asjakohased andmed, mis võimaldaksid STECFil täielikult hinnata erandi põhjendatust ja komisjonil selle läbi vaadata. Asjaomased liikmesriigid peaksid tegema täiendavaid katseid ja esitama teabe STECFile hindamiseks niipea kui võimalik ning mitte hiljem kui 1. maiks 2020. Kõnealust erandit tuleks seega kohaldada ajutiselt 31. detsembrini 2020.

(26) STECF vaatas ICESi 7a rajoonis piimtraalidega põhjalähedaste liikide segapüügina püütud põhjamere garneeli puhul tehtava uue vähese tähtsusega erandi kohta liikmesriikide poolt esitatud tõendid läbi ja jõudis järeldusele, ([18]) et erandit õigustab see asjaolu et selektiivsuse märkimisväärset suurenemist on väga keeruline saavutada ja et soovimatu saagi käitlemise kulu on ebaproportsionaalne. STECF märgib aga, et erandi toetamiseks esitatud kvalitatiivne teave on piiratud ning esitatud teave ei pruugi olla representatiivne. Võttes arvesse esitatud teavet, võib tagasiheide olla väga väike ning selle puhul ei pruugi vähese tähtsusega vähendamine vajalik olla. Kõnealust erandit võib seega kohaldada ajavahemikul 2020–2021.

(27) STECF vaatas põhjatraali ja piimtraaliga püütud, kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõdust väiksema megrimi ning põhjatraaliga püütud hirvkala ja põhjaatlandi hõbekala uue vähese tähtsusega erandi kohta liikmesriikide poolt esitatud tõendid läbi ja jõudis järeldusele, ([19]) et liikmesriigid esitasid andmeid piiratud ulatuses ja et tõenditest, mille kohaselt soovimatu püügi lossimisega kaasneb kulu, ei piisa selle tõendamiseks, et see kulu on ebaproportsionaalne. STECF märgib, et asjaomaste kalavarude puhul peaks prioriteediks olema selektiivsuse suurendamine, kuna see vähendaks soovimatu püügi käitlemise kulu. Võttes arvesse, et püügitegevust peab vajalike andmete kogumise

([16]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf
([17]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf
([18]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf
([19]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf

tagamiseks jätkama, võib kõnealused erandid kehtestada üheks aastaks, kuid liikmesriigid peaksid esitama asjakohased andmed, mis võimaldaksid STECFil täielikult hinnata erandi põhjendatust ja komisjonil selle läbi vaadata. Asjaomased liikmesriigid peaksid tegema täiendavaid katseid ja esitama teabe STECFile hindamiseks niipea kui võimalik ning mitte hiljem kui 1. maiks 2020. Kõnealuseid erandeid tuleks seega kohaldada ajutiselt 31. detsembrini 2020.

(28) STECF vaatas ICESi 7b–7c ja 7e–7k rajoonis põhjatraalidega (võrgusilma suurus 80 mm või üle selle) püütud kilttursa puhul tehtava uue vähese tähtsusega erandi kohta liikmesriikide poolt esitatud tõendid läbi ja jõudis järeldusele, ([20]) et esitatud teabest ilmneb, et kilttursa puhul on selektiivsust keeruline suurendada, kuna sellega kaasneb turustatava saagi märkimisväärne lühiajaline kadu. STECF märgib, et Keldi mere kaitseala tehniliste erimeetmetega eeldatavalt vähendatakse kilttursa soovimatut püüki, kuid võimalikke saavutusi on veel vara hinnata. Võttes arvesse, et püügitegevust peab vajalike andmete kogumise tagamiseks jätkama, võib kõnealuse erandi kehtestada üheks aastaks, kuid liikmesriigid peaksid esitama asjakohased andmed, mis võimaldaksid STECFil täielikult hinnata erandi põhjendatust ja komisjonil selle läbi vaadata. Asjaomased liikmesriigid peaksid tegema täiendavaid katseid ja esitama teabe STECFile hindamiseks niipea kui võimalik ning mitte hiljem kui 1. maiks 2020. Kõnealuseid erandeid tuleks seega kohaldada ajutiselt 31. detsembrini 2020.

(29) STECF vaatas ICESi 6a rajoonis Šotimaa lääneranniku vete homaari püügil kuni 119 mm võrgusilma suurusega põhjatraalidega püütud, kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõdust väiksema kilttursa puhul tehtava uue vähese tähtsusega erandi kohta liikmesriikide poolt esitatud tõendid läbi ja jõudis järeldusele, ([21]) et analüüs on põhjendatud soovimatu saagi käitlemise ebaproportsionaalse kulu analüüsiga. STECF märgib, et kulud tunduvad mõistlikuna, ehkki puuduvad objektiivsed võimalused hindamaks, kas kulud on realistlikud või tuleb neid pidada ebaproportsionaalseteks. Võttes arvesse, et püügitegevust peab vajalike andmete kogumise tagamiseks jätkama, võib kõnealuse erandi kehtestada üheks aastaks, kuid liikmesriigid peaksid esitama asjakohased andmed, mis võimaldaksid STECFil täielikult hinnata erandi põhjendatust ja komisjonil selle läbi vaadata. Asjaomased liikmesriigid peaksid esitama teabe STECFile hindamiseks niipea kui võimalik ning mitte hiljem kui 1. maiks 2020. Kõnealuseid erandeid tuleks seega kohaldada ajutiselt 31. detsembrini 2020.

(30) Selleks et tagada tagasiheite määra usaldusväärne hindamine lubatud kogupüügi kehtestamiseks, peavad liikmesriigid juhtudel, kui vähese tähtsusega erand põhineb ebapiisavate andmete ja kalalaevastike osalise teabe ekstrapoleerimisel, esitama täpsed ja kontrollitavad andmed kogu kõnealuse erandiga hõlmatud kalalaevastiku kohta.

(31) Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 18 kohaselt kaalus komisjon nii STECFi hinnangut kui ka seda, et liikmesriigid peavad tagama lossimiskohustuse täieliku rakendamise. Mitmel juhul peab jätkama kalapüüki ja andmekogumist, et STECFi poolt tehtud märkusi arvesse võtta. Sellistel juhtudel on asjakohane järgida pragmaatilist ja konservatiivset lähenemisviisi kalavarude majandamisele, tehes erandeid ajutiselt. Selliste erandite tegemata jätmine takistaks andmete kogumist, mis on vajalik saagi tagasiheite nõuetekohaseks ja teadlikuks haldamiseks, et täielikult täita lossimiskohustust.

(32) Kuna on esitatud uus ühine soovitus, on asjakohane tunnistada delegeeritud määrus (EL) 2018/2034 kehtetuks ja see asendada uue õigusaktiga.

(33) Kuna käesoleva määrusega ettenähtud meetmed mõjutavad otseselt liidu laevade kalapüügihooaja kavandamist ja seonduvat majandustegevust, peaks käesolev määrus jõustuma kohe pärast selle avaldamist. Seda tuleks kohaldada alates 1. jaanuarist 2020,

([20]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf
([21]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Lossimiskohustuse rakendamine

ICESi 5. alapiirkonnas (välja arvatud 5a rajoonis ja üksnes 5b rajooni liidu vetes) ning 6. ja 7. alapiirkonnas kohaldatakse määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikes 1 sätestatud lossimiskohustust põhjalähedase püügi suhtes aastatel 2020–2021 vastavalt käesolevale määrusele.

Artikkel 2

Mõisted

1. „Flaami paneel“ (ingl *Flemish panel*) – piimtraali viimase silmarea kokkutõmmatud osa, mille:

— tagumine pool on noodapära külge vahetult kinnitatud;

— ülemine ja alumine võrguosa koosneb vähemalt 120 mm võrgusilmast mõõdetuna sõlmede vahelt;

— pinguletõmmatud pikkus on vähemalt 3 m.

2. „Selektiivtraali paneel“ (ingl k *seltra panel*) – valikut võimaldav sortimisseade, mis:

a) koosneb ülemisest paneelist, mille võrgusilma suurus on vähemalt 270 mm (rombsilm) või vähemalt 300 mm (ruutsilm) ja mis on paigaldatud noodapära sirges osas asuvasse neljast paneelist koosnevasse karpsektsiooni;

b) on vähemalt 3 meetrit pikk;

c) asetseb noodapärasulgurist mitte kaugemal kui 4 meetrit ning

d) on sama lai kui traali karpsektsiooni ülemise võrgulina laius (st ulatub jamuõmblusest jamuõmbluseni).

3. „Sortimisvõrega sortimisseade“ (ingl k *netgrid selectivity device*) – kahe paneeliga traali sisse paigaldatav nelja paneeliga sortimisseade, kuhu on kaldu paigaldatud rombikujuliste silmadega võrgusein, mille võrgusilma suurus on vähemalt 200 mm, ning mille tulemusena tekib traali ülemisse ossa väljapääsuava.

4. „CEFASi sortimisrest“ (ingl k *CEFAS netgrid*) – sortimisvõrega sortimisseade, mille on välja töötanud keskkonna, kalanduse ja vesiviljeluse teaduse keskus (The Centre for Environment, Fisheries and Aquaculture Science, CEFAS) homaari püügiks Iiri meres.

5. „Üles-alla veetavate võrgutrossidega traal“ (ingl k *flip-flap trawl*) – sortimisrestiga varustatud võrgutraal, mis on mõeldud selleks, et vähendada homaari püügi puhul tursa, kiltsursa ja merlangi kaaspüüki.

6. „Ülesveetav võrgutross“ (ingl k *flip-up rope*) – põhjalähedase püügi piimtraalidel kasutatava püügiseadme selline modifikatsioon, mis aitab vältida nii püügiseadet kui ka püütud saaki kahjustavate kivide ja rahnude traali sattumist.

7. „Merepõhjaorganismide väljalaske paneel“ (ingl k *benthos release panel*) – suurema võrgusilma või ruudukujulise võrgusilmaga paneel, mis on paigaldatud traali alumisse paneeli, tavaliselt kasutusel piimtraalidel, et lasta välja mis tahes merepõhjaorganisme või prahti enne sellise materjali noodapärasse jõudmist.

8. „Keldi mere kaitseala“ – ICESi 7f ja 7 g rajoonis ning osaliselt 7j rajooni veed põhja pool laiuskraadi 50° N ja ida pool pikkuskraadi 11°W.

Artikkel 3

Ellujäämismääral põhinev erand norra salehomaari puhul

1. Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 4 punktis b kehtestatud ellujäämismääral põhinevat erandit kohaldatakse

a) lõkspüüniste, püüniste või mõrdadega (püügivahendite koodid: [22] FPO, FIX ja FYK) ICESi 6. ja 7. alapiirkonnas püütud norra salehomaari (*Nephrops norvegicus*) suhtes;

b) põhjatraalidega (OTT, OTB, TBS, TBN, TB, PTB, OT, PT, TX), mille võrgusilma suurus on 100 mm või rohkem, ICESi 7. alapiirkonnas püütud norra salehomaari (*Nephrops norvegicus*) suhtes;

c) põhjatraalidega (OTT, OTB, TBS, TBN, TB, PTB, OT, PT, TX), mille võrgusilma suurus on 70–99 mm ja millele lisaks kasutatakse käesoleva määruse artikli 9 lõikes 2 ja artikli 10 lõikes 2 määratletud (so parema selektiivsusega) püügivahendeid, ICESi 7. alapiirkonnas püütud norra salehomaari (*Nephrops norvegicus*) suhtes;

d) traallaudadega põhjatraaliga (OTT, OTB, TBS, TBN, TB, PTB, OT, PT, TX), mille võrgusilma suurus on 80–110 mm, ICESi 6a rajoonis kuni 12 meremiili kaugusel rannikust püütud norra salehomaari (*Nephrops norvegicus*) suhtes.

2. Lõikes 1 osutatud juhtudel püütud norra salehomaari tagasiheitmisel lastakse isendid viivitamata tervena vette tagasi piirkonnas, kus need püüti.

Artikkel 4

Ellujäämismääral põhineva erand hariliku merikeele puhul

1. ICESi 7d rajoonis kuni kuue meremiili kaugusel rannikust, kuid väljaspool noorkalade kasvuala kohaldatakse määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 4 punktis b kehtestatud ellujäämismääral põhinevat erandit hariliku merikeele (*Solea solea*) püügi suhtes juhtudel, kus püütud isendid on kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõdust väiksemad ja püütud traallaudadega põhjatraalidega (püügivahendite koodid OTT, OTB, TBS, TBN, TB, PTB, OT, PT, TX), mille võrgusilma suurus noodapäras on 80–99 mm ning mida kasutatakse laevadel,

a) mille pikkus on maksimaalselt 10 meetrit ja mille mootori võimsus on maksimaalselt 221 kW ning

b) kui kala püütakse vetes, mille sügavus on 30 meetrit või vähem, ja traalimise kestus on kuni 1,5 tundi.

2. Lõikes 1 osutatud juhtudel püütud hariliku merikeele tagasiheitmisel lastakse isendid viivitamata vette tagasi.

Artikkel 5

Ellujäämismääral põhinev erand railaste puhul

1. Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 4 punktis b kehtestatud ellujäämismääral põhinevat erandit kohaldatakse mis tahes püügivahenditega loodepiirkonna vetes (ICESi 6. ja 7. alapiirkonnas) püütud railaste (*Rajiformes*) suhtes.

2. Liikmesriigid, kellel on otsene majandamishuvi, esitavad lõikes 1 sätestatud erandit toetava täiendava teadusliku teabe igal aastal niipea kui võimalik ning mitte hiljem kui 1. maiks. Kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) annab kõnealusele teaduslikule teabele oma hinnangu igal aastal 31. juuliks.

3. Lõikes 1 osutatud juhtudel püütud railaste tagasiheitmisel lastakse isendid viivitamata vette tagasi.

Artikkel 6

Ellujäämismääral põhinev erand atlandi merilesta puhul

1. Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 4 punktis b kehtestatud ellujäämismääral põhinevat erandit kohaldatakse

a) ICESi 7d, 7e, 7f ja 7 g rajoonis abaratega (püügivahendite koodid: GTR, GTN, GEN, GN) püütud atlandi merilesta (*Pleuronectes platessa*) suhtes;

---

[22] Käesolevas määruses kasutatud püügivahendite koodid vastavad koodidele, mis on esitatud komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 404/2011 (millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1224/2009 (millega luuakse ühenduse kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks) üksikasjalikud rakenduseeskirjad) XI lisas. Vähem kui 10-meetrise kogupikkusega laevade puhul vastavad tabelis esitatud püügivahendite koodid FAO püügivahendite klassifikatsiooni koodidele.

b) ICESi 7d, 7e, 7f ja 7 g rajoonis traallaudadega traalidega (püügivahendite koodid: OTT, OTB, TBS, TBN, TB, PTB, OT, PT, TX) püütud atlandi merilesta (*Pleuronectes platessa*) suhtes;

c) atlandi merilesta (*Pleuronectes platessa*) suhtes, mis on püütud ICESi 7a–7k rajoonis selliste kalalaevadega, mille mootori maksimaalne võimsus on üle 221 kW ja millel kasutatakse piimtraale (TBB), mis on varustatud ülesveetavate võrgutrosside või merepõhjaorganismide väljalaske paneeliga;

d) atlandi merilesta (*Pleuronectes platessa*) suhtes, mis on püütud ICESi 7a–7k rajoonis selliste kalalaevadega, millel kasutatakse piimtraale (TBB), mille mootori maksimaalne võimsus on 221 kW või mille maksimaalne pikkus on 24 meetrit ning mis on ehitatud kalapüügiks kuni 12 meremiili kaugusel rannikust ning millega püügi käigus ei ületa traalimise keskmine kestus 1,5 tundi;

e) ICESi 7d rajoonis põhjanootadega (püügivahendi kood: SDN) püütud atlandi merilesta (*Pleuronectes platessa*) suhtes.

2. ICESi rajoonides 7h, 7j ja 7k püütud atlandi merilesta puhul kohaldatakse lõike 1 punktides c ja d osutatud erandeid ajutiselt kuni 31. detsembrini 2020. Liikmesriigid, kellel on otsene majandamishuvi, esitavad ICESi rajoonides 7h, 7j ja 7k püütud atlandi merilesta puhul kohaldatavat erandit toetava täiendava teadusliku teabe niipea kui võimalik ning mitte hiljem kui 1. maiks 2020. Kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee annab sellele teabele oma hinnangu 31. juuliks 2020.

3. Lõikes 1 osutatud juhtudel püütud atlandi merilesta tagasiheitmisel lastakse isendid viivitamata vette tagasi.

Artikkel 7

Ellujäämismääral põhinev erand lõkspüüniste, püüniste või mõrdadega püütud liikide puhul

1. ICESi 5. alapiirkonnas (välja arvatud 5a rajoonis ja üksnes 5b rajooni liidu vetes) ning 6. ja 7. alapiirkonnas kohaldatakse määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 4 punktis b sätestatud ellujäämismääral põhinevat erandit lõkspüüniste, püüniste või mõrdadega (püügivahendite koodid: FPO, FIX, FYK) püütud liikide suhtes.

2. Lõikes 1 osutatud juhtudel püütud kalade tagasiheitmisel lastakse isendid viivitamata vette tagasi.

Artikkel 8

Vähese tähtsusega erandid

1. Erandina määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikest 1 võib kõnealuse määruse artikli 15 lõike 5 punkti c kohaselt tagasi heita järgmised kogused:

a) merlangi (*Merlangius merlangus*) puhul kuni 5 % selle liigi aastasest kogupüügist, mis on ICESi 7b–7k rajoonis püütud laevadega, millel kasutatakse 80 mm võrgusilma suurusega või suurema võrgusilmaga põhjatraale ja nootasid (OTB, OTT, OT, PTB, PT, SSC, SDN, SPR, SX, SV, TBN, TBS, TB, TX), pelaagilisi traale (OTM, PTM) ja piimtraale (BT2), mille võrgusilma suurus on 80–119 mm;

b) hariliku merikeele (*Solea solea*) puhul kuni 3 % selle liigi aastasest kogupüügist, mis on ICESi 7d, 7e, 7f ja 7 g rajoonis püütud laevadega, millel kasutatakse hariliku merikeele püügiks abaraid ja nakkevõrke (GN, GNS, GND, GNC, GTN, GTR, GEN, GNF);

c) hariliku merikeele (*Solea solea*) puhul kuni 3 % selle liigi aastasest kogupüügist, mis on ICESi 7d, 7e, 7f, 7 g ja 7h rajoonis püütud laevadega, millel kasutatakse TBB-tüüpi püügivahendit, mille võrgusilma suurus on 80–119 mm ja mis on varustatud flaami paneeliga;

d) kilttursa (*Melanogrammus aeglefinus*) puhul 2020. aastal kuni 5 % kõnealuse liigi aastasest kogupüügist, mis on ICESi 7b, 7c ja 7e–7k rajoonis püütud laevadega, millel kasutatakse põhjatraale, nootasid ja piimtraale (OTB, OTT, OT, PTB, PT, SSC, SDN SPR, SX, SV, TBB, TBN, TBS, TB, TX), mille võrgusilma suurus on alates 80 mm;

e) stauriidi (*Trachurus spp.*) puhul 2020. aastal kuni 7 % kõnealuse liigi aastasest kõrvalpüügist, mis on ICESi 6. alapiirkonnas ja ICESi 7b–7k rajoonis põhjalähedaste liikide segapüügina püütud laevadega, mis kasutavad põhjatraale, nootasid ja piimtraale (OTB, OTT, OT, PTB, PT, SSC, SDN, SPR, SX, SV, TBB, TBN, TBS, TB, TX);

f) hariliku makrelli (*Scomber scombrus*) puhul 2020. aastal kuni 7 % kõnealuse liigi aastasest kõrvalpüügist, mis on ICESi 6. alapiirkonnas ja ICESi 7b–7k rajoonis põhjalähedaste liikide segapüügina püütud laevadega, mis kasutavad põhjatraale, nootasid ja piimtraale;

g) hariliku merikeele (*Solea solea*) puhul 2020. aastal kuni 3 % kõnealuse liigi aastasest kogupüügist, mis on ICESi 7a, 7j ja 7k rajoonis püütud laevadega, millel kasutatakse piimtraale, mille võrgusilma suurus on 80–119 mm (BT2) ja millel on suurendatud selektiivsus (flaami paneel);

h) kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõdust väiksema megrimi (*Lepidorhombus spp.*) puhul 2020. aastal kuni 5 % selle liigi aastasest kogupüügist, mis on ICESi 7. alapiirkonnas püütud laevadega, millel kasutatakse 70–99 mm võrgusilma suurusega (TR2) põhjatraale (OTT, OTB, TBS, TBN, TB, PTB, OT, PT, TX) ja 80–199 mm võrgusilma suurusega (BT2) piimtraale (TBB);

i) hirvkala *(Caproidae)* puhul 2020. aastal kuni 0,5 % kõnealuse liigi aastasest kogupüügist, mis on ICESi 7b, 7, 7f ja 7k rajoonis püütud põhjatraale, nootasid ja piimtraale (OTT, OTB, TBS, TBN, TB, PTB, OT, PT, TX) kasutavate laevadega;

j) põhjaatlandi hõbekala (*Argentina silus*) puhul 2020. aastal kuni 0,6 % kõnealuse liigi aastasest kogusaagist, mis on ICESi 5b rajoonis (ELi veed) ja ICESi 6. alapiirkonnas püütud laevadega, millel kasutatakse põhjatraale (OTT, OTB, TBS, TBN, TB, PTB, OT, PT, TX), mille võrgusilma suurus on vähemalt 100 mm (TR1);

k) kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõdust väiksema kilttursa (*Melanogrammus aeglefinus*) puhul 2020. aastal kuni 3 % kõnealuse liigi aastasest kogusaagist, mis on ICESi 6a rajoonis Šotimaa läänerannikuvete norra salehomaari (*Nephrops norvegicus*) püügil püütud laevadega, millel kasutatakse kuni 119 mm võrgusilma suurusega põhjatraale (OTB, OTT, OT, TBN, TB);

l) põhjalähedaste liikide segapüügi puhul ICESi 7a rajoonis laevadega, millega püütakse põhjamere garneeli ja millel kasutatakse piimtraale (TBB), mille võrgusilma suurus on vähemalt 31 mm;

kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõdust väiksemate liikide kombineeritud kogus, mis ei ületa 0,85 % atlandi merilesta ja 0,15 % merlangi aastasest kogupüügist põhjalähedaste liikide kombineeritud segapüügina.

2. Lõike 1 punktides d–k sätestatud vähese tähtsusega erandeid kohaldatakse 31. detsembrini 2020. Liikmesriigid, kellel on otsene majandamishuvi, esitavad erandit toetava täiendava teadusliku teabe niipea kui võimalik ning mitte hiljem kui 1. maiks 2020. Kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee annab sellele teaduslikule teabele oma hinnangu enne 31. juulit 2020.

Artikkel 9

Tehnilised erimeetmed Keldi mere kaitsealal

1. Keldi mere kaitsealal tegutsevad põhjatraale või nootasid kasutavad kalalaevad peavad kasutama üht järgmistest püügivahenditest:

a) 110 mm noodapära 120 mm ruudukujuliste silmadega selektiivaknaga; ([23])

b) 100 mm T90-tüüpi noodapära;

c) 100 mm noodapära 160 mm ruudukujuliste silmadega selektiivaknaga;

d) 120 mm noodapära.

2. Erandina lõikest 1 peavad laevad, millel püügiks kasutatakse põhjatraale või nootasid ning kus kogupüügist üle 5 % moodustab norra salehomaari püük, kasutama üht järgmistest püügivahenditest:

a) 300 mm ruudukujuliste silmadega selektiivaken, mille võrgusilma suurus noodapäras on vähemalt 80 mm; alla 12 meetri pikkustel laevadel võib kasutada 200 mm ruudukujuliste silmadega selektiivakent;

b) selektiivtraali paneelid;

c) kuni 35 mm võresammuga sortimisvõre, nagu on määratletud määruse (EL) 2019/1241 VI lisa B osas;

d) 100 mm noodapära 100 mm ruudukujuliste silmadega selektiivaknaga;

e) kahekordne noodapära, kusjuures kõige ülemise noodapära T90 võrgusilma suurus on vähemalt 90 mm ning see on varustatud eralduspaneeliga, mille võrgusilma suurus on kuni 300 mm.

3. Erandina lõikest 1 peavad laevad, millel püügiks kasutatakse põhjatraale või nootasid ning kus kogupüügist üle 55 % moodustab merlangi püük või Euroopa merluusi, megrimi ja euroopa merikuradi püük kokku, kasutama üht järgmistest püügivahenditest:

a) 100 mm noodapära 100 mm ruudukujuliste silmadega selektiivaknaga;

b) 90 mm T90-tüüpi noodapära;

([23]) Vastavalt määruse (EL) 2019/1241 VI lisa B osale.

c) 80 mm noodapära 160 mm ruudukujuliste silmadega selektiivaknaga;

d) 80 mm noodapära, mille kahemeetrise silindri ruudukujulise võrgusilma suurus on 100 mm.

4. Erandina lõikest 1 peavad laevad, millel püügiks kasutatakse põhjatraale või nootasid ning mille kogupüügist ICESi 7f rajoonis (5° läänepikkusest ida pool) moodustavad tursklased (*Gadidae*) alla 10 %, kasutama noodapära, mille võrgusilma suurus on 80 mm ja mis on varustatud 120 mm ruudukujuliste silmadega selektiivaknaga.

5. Kõnealuste püügivahendivariantide alternatiivina võib kasutada selektiivsust võimaldavat püügivahendit või seadet, mis on STECFi hinnangu kohaselt tursa, kilttursa ja merlangi püügi puhul samaväärsete või paremate selekteerivate omadustega kui lõigetes 1–4 osutatud püügivahendivariandid.

Artikkel 10

Tehnilised erimeetmed Iiri merel

1. ICESi 7a rajoonis (Iiri meri) tegutsevad põhjatraale või nootasid kasutavad kalalaevad peavad järgima lõigetes 2, 3 ja 4 sätestatud tehnilisi meetmeid.

2. Laevad, milledel kasutatakse põhjatraale ja nootasid, mille noodapära võrgusilma suurus on 70 mm või üle selle, kuid väiksem kui 100 mm ja mille kogupüügist moodustab norra salehomaari püük üle 5 %, kasutama üht järgmistest püügivahenditest:

a) 300 mm ruudukujuliste silmadega selektiivaken; alla 12 meetri pikkustel laevadel võib kasutada 200 mm ruudukujuliste silmadega selektiivakent;

b) selektiivtraali paneelid;

c) kuni 35 mm võresammuga sortimisvõre, nagu on määratletud määruse (EL) 2019/1241 VI lisa B osas;

d) CEFASi sortimisvõre;

e) üles-alla veetavate võrgutrossidega traal.

3. Alates 12 m üldpikkusega laevad, millel püügiks kasutatakse põhjatraale või nootasid ning kus kogupüügist üle 10 % moodustab kilttursa, tursa ja railaste püük kokku, peavad kasutama üht järgmistest püügivahenditest:

a) 120 mm noodapära;

b) eliminaator-tüüp traal, mille paneeli võrgusilma suurus on 600 mm ja noodapära 100 mm.

4. Alates 12 m üldpikkusega laevad, mis kasutavad püügiks põhjatraale või nootasid ning kus kogupüügist üle 10 % moodustab kilttursa, tursa ja railaste püük kokku, peavad kasutama noodapära, mille võrgusilma suurus on 100 mm ja mis on varustatud 100 mm ruudukujuliste silmadega selektiivaknaga. Seda sätet ei kohaldata laevadel, mille püügist moodustab norra salehomaari püük üle 30 % või ebakammkarbi püük üle 85 %.

5. Kõnealuste püügivahendivariantide alternatiivina võib kasutada selektiivsust võimaldavat püügivahendit või seadet, mis on STECFi hinnangu kohaselt tursa, kilttursa ja merlangi püügi puhul samaväärsete või paremate selekteerivate omadustega kui lõigetes 1–4 osutatud püügivahendivariandid.

Artikkel 11

Tehnilised erimeetmed Šotimaa lääneranniku vetes

1. Alates 1. juulist 2020 peavad ICESi 6a ja 5b rajoonis liidu vetes ida pool 12° läänepikkust (Šotimaa lääneranniku veed) põhjatraalide või nootadega püüdvad kalalaevad täitma järgmisi tehnilisi meetmeid:

a) vähemalt 300 mm ruudukujuliste silmadega selektiivakna (fikseeritud paigutusega) kohustuslik kasutamine laevade puhul, mille noodapära võrgusilma suurus on alla 100 mm; laevadel, mille kogupikkus on alla 12 m ja/või mille mootori võimsus on kuni 200 kW, võib paneeli kogupikkus norra salehomaari (*Nephrops norvegicus*) püügil olla 2 m ja selektiivakna pikkus 200 mm;

b) vähemalt 160 mm ruudukujuliste silmadega selektiivakna (fikseeritud paigutusega) kohustuslik kasutamine laevade puhul, mille noodapära võrgusilma suurus on 100–119 mm ja kui saagist üle 30 % moodustab norra salehomaar (*Nephrops norvegicus*).

2. Kõnealuste meetmete alternatiivina võib kasutada selektiivsust võimaldavat püügivahendit või seadet, mis on STECFi hinnangu kohaselt tursa, kilttursa ja merlangi püügi puhul samaväärsete või paremate selekteerivate omadustega kui lõikes 1 osutatud meetmed.

Artikkel 12

Kehtetuks tunnistamine

Delegeeritud määrus (EL) 2018/2034 tunnistatakse kehtetuks.

Määruse (EL) 2019/1241 ([24]) VI lisa B osa punkti 3 viidet määrusele (EL) 2018/2034 käsitatakse viitena käesoleva määruse artiklitele 9 ja 10.

Artikkel 13

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse 1. jaanuarist 2020 kuni 31. detsembrini 2021.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 1. oktoober 2019

Komisjoni nimel
President
Jean-Claude JUNCKER

([24]) ELT L 198, 25.7.2019, lk 105.